

РЕШЕНИЕ

№ 3054

гр. София, 09.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1693** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на изпълняващ длъжността директор на Регионална дирекция София към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите срещу решение № 5319 от 19.11.2023 г. на Софийски районен съд, НК, 96 с-в, постановено по НАХД № 12831/2023 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № 002443/25.07.2023 г., издадено от и.д. директор на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград към КЗП, с което на „Кауфланд България ЕООД Енд КО“ КД на основание чл.210а от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) е наложена имуществена санкция, **в размер на 7 500 (двадесет и пет хиляди) лева**, за нарушения по чл.68д, ал.1, вр. чл.68г, ал.4, от ЗЗП.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение поради нарушение на закона. Счита, че не са налице процесуални нарушения при издаването на АУАН и НП, тъй като процесния АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл.42 ЗАНН реквизити. Излага доводи, че е неправилен извода на СРС, че АУАН не е връчен на лице с представителна власт, доколкото по делото се установява, че именно С. М. Г. е получил АУАН, за когото е налице и представено пълномощно, което го

легитимира като лице с представителна власт пред КЗП с изрично посочване, че може да получава от името на дружеството документи от КЗП. Сочи, че процесното НП е постановено от компетентен орган и отговаря на императивните изисквания на чл.57, ал.1 ЗАНН. Счита, че е налице идентичност между описанието на нарушението в АУАН и в НП, както и в правните разпоредби, които са посочени за нарушени. Твърди, че извършеното нарушение е описано както словесно, така и с посочване на правната му квалификация, като тези обстоятелства са напълно достатъчни за нарушителя да разбере кое негово поведение е квалифицирано като административно нарушение и да организира адекватно защитата си. Касаторът сочи, че административният орган правилно е издирил и приложил материалния закон по отношение на стоката „рулца от раци свежи“- чл.68д, ал.1, пр.1 ЗЗП. Твърди, че в случая в магазина на търговеца са поставени етикети пред стока, чието наименование не съответства на изписаното върху етикета, поставен от производителя и на състава, посочен от него, т.е. не се предлага стоката рулца от раци свежи, а стока рулца от сурими, която не съдържа рачешко месо, а месо от риба. Излага доводи, че допуснатото в НП несъответствие между посочената с цифри и посочената с думи сума, представляваща размера на наложената имуществена санкция, в случая не може самостоятелно да обуслови незаконосъобразност на НП и да доведе до неговата отмяна. Ноторно известно е, че словесното изписване на цифров израз цели именно избягване, респективно коригиране на технически грешки, поради което и се ползва с приоритет пред изписването с цифри. Излага доводи, че при констатираното в случая различие валидно е словесното посочване размера на санкцията, който е „двадесет и пет хиляди лева“ и този размер попада в обхвата на приложената санкционна разпоредба. В цифровото изписване е изписано 7500, което е неточност, дължаща се на чисто технически причини, и след като словом изписаният размер на имуществената санкция е определен в рамките на чл.210а от ЗЗП, то няма съмнение, че волята на административно-наказващия орган е била да наложи санкция 25 000. Твърди, че правото на защита на санкционираното лице не е било нарушено на посоченото от районния съд основание. Сочи, че наложеното от АНО наказание „имуществена санкция“ по реда на чл.210а от ЗЗП /от 2000 до 70 000 лева/ е в справедлив размер от 25 000 лева, предвид тежестта на нарушението, настъпилите вредни последици и обстоятелството, че е първо такова за нарушителя. Излага доводи, че същото е определено към средния размер, което е справедливо поради обстоятелството, че търговецът е представител на т.нар. големи търговски вериги в страната, с голям брой клиенти и описаното нарушение би могло да засегне широк кръг от потребители и да доведе до значително неоснователно обогатяване на търговеца. Счита, че липсват основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН, доколкото самото деяние не разкрива смекчаващи обстоятелства, които да разкриват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

С отговора на КЖ ответника в настоящото производство я счита за неоснователна. Сочи, че е неправилно твърдението, че представеното по делото пълномощно на С. М. Г. го „легитимира като лице с представителна власт“. Излагат се твърдения, че посоченото лице не разполага с представителна власт за получаване на процесния АУАН, тъй като както първоинстанционният съд правилно отбелязва на стр.9 от първоинстанционното решение, видно от съдържанието на приложеното по делото пълномощно, в случая се касае за преупълномощаване от страна на М. И. И.. По

преписката обаче липсва пълномощно от "Кауфланд за М. И., поради което не са налице доказателства нито за съществуването и обема на евентуалната представителна власт на преупълномощителя М. И., нито за наличието на клауза, която да позволява преупълномощаване на трети лица от страна на М. И.. Излагат се доводи, че пълномощното от М. И. не съдържа изрично преупълномощаване на С. М. Г. да получава съставени от КЗП актове за установяване на административни нарушения. Ответникът сочи, още, че липсват каквито и да било доказателства относно качеството на актосъставителя Д. К. Д. като длъжностно лице от администрацията на КЗП, поради което материалната компетентност на актосъставителя не е доказана от АНО. Изложено е, че процесният АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя, но по административнонаказателната преписка не фигурира покана до Кауфланд да се яви за съставяне на АУАН. С отговора е посочено, че има неяснота при описанието на изпълнителното деяние и правната му квалификация, доколкото не става ясно дали според АНО е налице изпълнително деяние, изразяващо се в непредоставяне на съществена информация (бездействие) или предоставяне на невярна информация (действие). Излагат се доводи, че противно на твърдяното в касационната жалба, АНО не е посочил точната законова разпоредба, която Кауфланд предполагаемо е нарушил. Ответникът твърди, че НП е издадено в нарушение на чл.57, ал.1, т.7 от ЗАНН, доколкото противоречие е налице не между посочването цифром и словом в диспозитива на НП, но и в рамките на изцяло словесното изложение относно размера на санкцията в мотивите на НП. Счита, че липсва възможност за възникване на заблуда у средния потребител, тъй като Кауфланд не е предоставяло невярна информация за съдържанието на процесната стока. Излагат се доводи, че размерът на имуществената санкция, наложена с НП, е явно несправедлив и диспропорционален предвид ниската обществена опасност на конкретното санкционирано поведение, свързано с разминаване на информацията съдържаща се в етикета поставен върху самата стока и този пред нея. В условия на евентуалност, моли съда да измени НП, като намали размера на наложената имуществена санкция. В проведеното съдебно заседание ответникът - „Кауфланд България ЕООД Енд КО“ КД, чрез процесуалния си представител, моли касационната жалба да бъде оставена без уважение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл.218, ал.2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, въз основа на събраните

доказателства, а именно, че на 17.03.2023 г. била извършена проверка от служители на Комисия за защита на потребителите в обект хипермаркет „Кауфланд“, находящ се в [населено място],[жк], [улица], стопанисван от „Кауфланд България ЕООД Енд КО“ КД. В хода на проверката било констатирано, че във витрина за риба и рибни продукти е изложен за продажба продукт с написана върху етикета, чрез който е изложен за продажба, следната информация: „рольца от раци свежи 100 гр. 2.39 лв.“ Същевременно, върху трайно залепения етикет върху продукта била изписана различна информация, а именно: „рольца от суrimi охладени“ - съставки суrimi /41 %/ - месо от риба, стабилизатори - парт. № СО 18 СТИ447 4-1 - срок 19.03.2023 г“. Резултатите от проверката били обобщени в констативен протокол № К- 2755381 от 17.03.2023 г.

С оглед направените констатации, св. Д. К. Д. съставила АУАН № 002443/04.04.2023 г. срещу „Кауфланд България ЕООД Енд КО“ КД за извършено от дружеството административно нарушение по чл. 68д, ал.1, вр. ал.2, т.2, вр. чл.68г, ал.4 от Закона за защита на потребителите.

Въз основа на съставения АУАН било издадено НП № 002443/25.07.2023 г. от и.д. директор на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, с което за описаното в съставения АУАН административно нарушение, квалифицирано по чл. 68д, ал. 1, вр. чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП, на „Кауфланд България ЕООД Енд КО“ КД била наложена имуществена санкция.

СРС е приел за установено по категоричен начин извършването на нарушението и неговия автор, но при извършената служебна проверка за правилното приложение на процесуалния закон, съдът е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на обжалваното НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които обуславят неговата отмяна. Съдът е приел, че АУАН и НП са в нарушение на чл.42, ал.1, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН, тъй като макар и да са посочени нарушените норми в АУАН - чл.68г, ал.4 и чл.68д, ал.2, т.2, вр. ал.1 от ЗЗП, а в НП - чл.68г, ал.4 и чл.68д, ал.1 от ЗЗП, не съдържат конкретно правило за поведение, а се явяват дефинитивни по своя характер, като описват кои търговски практики са нелоялни, респ. заблуждаващи такива.

На следващо място, СРС е приел, че при издаване на НП е допуснато съществено процесуално нарушение, доколкото по напълно неясен и противоречив начин е посочен размерът на наложената на дружеството - жалбоподател имуществена санкция. Видно от диспозитива на НП санкцията е индивидуализирана като „7500 (двадесет и пет хиляди) лева“. Тоест, в случая не става ясно каква е действителната воля на наказващия орган относно определения размер на санкцията - дали е 7500 лева, както е посочено цифрово, или 25 000 лева, както е описано словом в диспозитива на процесното НП. Приел е също така, че в мотивите на НП при определяне размера на имуществената санкция наказващият орган напълно противоречиво и двусмислено е посочил, че определя санкцията в средния размер, а след това в такъв, близък до минималния от 2000 лева. Липсата на посочени конкретни стойности на санкцията в мотивите на НП, противоречивото ѝ определяне към минималния, респ. в средния размер, както и противоречивото ѝ описание в диспозитива на НП - 7500 (двадесет и пет хиляди) лева, обуславя пълната невъзможност да се проследи и изведе действителната воля на наказващия орган досежно размера на определената и наложена на наказаното лице санкция. Въззивният

съд е приел, че санкционираното лице е поставено в невъзможност да разбере какво наказание му е наложено за извършване на вмененото му административно нарушение, както и че посоченото нарушение е съществено, доколкото винаги ограничава правото на защита на санкционираното лице, поради което представлява самостоятелно основание за отмяна на атакуваното НП. Съдът аргументирал още, че по делото не е доказано, че АУАН е връчен на представител на дружеството-жалбоподател.

Настоящата инстанция намира, че първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка по делото като споделя изводите на СРС относно приложението на материалния закон.

Същевременно обаче, не споделя изводите на СРС относно наличието на съществени процесуални нарушения.

Не споделя изводите на СРС за извършване на нарушение на чл.42, ал.1, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. В нормата на чл. 68 в ЗЗП е предвидена забрана на нелоялни търговски практики. Същевременно, в чл. 68г и сл. ЗЗП е посочено какви точно търговски практики следва да се считат за нелоялни. Предвид изложеното и при тълкуването на посочената норма не може да се сподели становището на СРС, че са налице „дефинитивни“ норми. С оглед това, че се забраняват определени търговски практики – нелоялни и с оглед това, че се конкретизират какви точно практики следва да се считат за такива, следва да се направи единственият възможен извод, че посочените норми регламентират забрана на определен тип „поведение“.

Същевременно, видно от установеното следва да се направи извод, че в случая е осъществен съставът на нормата на чл. 68д, ал. 1 ЗЗП /забранява се предоставяне на невярна информация/– така, както е посочено и в оспореното постановление, както и заблуждаваща такава /по чл. 68д, ал. 4 ЗЗП/.

Настоящият състав не споделя изводите на СРС, че по напълно неясен и противоречив начин е посочен размерът на наложената на дружеството - жалбоподател имуществена санкция. Виден от диспозитива на НП – така, както е констатирал и СРС, санкцията е индивидуализирана като „7500 (двадесет и пет хиляди) лева“. Виден от мотивите в НП, в него са изложени подробни съображения относно това по какъв начин е определена конкретната имуществена санкция. От мотивите не би могло да се направят изводи – такива, каквито са направени в оспореното решение. Посочени са долната и горната граница на имуществената санкция. Действително, е посочено, че това следва да стане в „среден размер“, без да е посочено, че следва да е 25 000 лв. Виден от мотивите, средният размер е посочен като принцип на определяне размера на санкцията. А не, че това следва да стане в конкретния случай. Същевременно, по-надолу са обсъдени редица други факти, имащи значение за определяне на този размер. Съобразено е имущественото състояние на дружеството, както и това, че нарушението е първо за търговеца. Ето защо е направен извод, че следва да се наложи санкция, близка до минималния размер. Ето защо не споделя извода на СРС, че санкционираното лице е поставено в невъзможност да разбере какво наказание му е наложено. Налице са достатъчно ясни и подробни мотиви в тази насока.

Същевременно, видно от диспозитива, в него е посочено, че може да се внесе в 14-дневен срок доброволно 80 на сто от имуществената санкция, а именно 6000 лв. Посочената сума е 80 % от сумата от 7500 лв.

Но, дори и да се приеме, че не може да се установи каква е волята на органа относно размера на санкцията /каквото становище съдът не споделя/, предвид това, че съдът

има правомощието по чл. 63, ал. 5 ЗАНН – да отмени НП само в отделни части, както и правомощието по чл. 63, ал. 7 ЗАНН, то такъв евентуално порок на НП не би следвало да доведе до цялостната му отмяна.

Съдът аргументира още, че по делото не е доказано, че АУАН е връчен на представител на дружеството-жалбоподател. Действително, видно от акта, в него е положен нечетлив подпис за сметка на дружеството, но следва да се има предвид и представеното с преписката пълномощно /л.56/, което не е обсъдено. Следва да се има предвид и чл. 301 ТЗ, предвиждащ, че когато едно лице действа от името на търговец без представителна власт, се смята, че търговецът потвърждава действията, ако не се противопостави веднага след узнаването.

Ето защо решението на СРС следва да бъде отменено.

От доказателствата по делото следва да се приеме за установено извършване на нарушението – така, както е посочено по-горе.

По отношение на размера на санкцията. Настоящият състав счита, че тя следва да бъде определена към минимума. Не споделя становището на административно-наказващият орган, че при определянето ѝ следва да се вземе предвид имущественото състояние на дружеството с оглед постигане целите на закона – чл. 12 ЗАНН. Същевременно следва да се отчете това, че нарушението е първо. Следва да се отчете и обществените отношения, които засяга/застрашава. Следва да се отчете и стойността на стоката, която се продава – за сумата от 2,39 лв.

Ето защо настоящият състав следва да се определи имуществена санкция на минимума – в размер на 2000 лева.

По разностите. При този изход на спора, искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно, като то следва да бъде определено в размер на по 80 лева за всяка една от инстанциите, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, Административен съд София-град, X-ти касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 5319 от 19.11.2023 г. на Софийски районен съд, НК, 96 с-в, постановено по НАХД № 12831/2023 г. като вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 002443/25.07.2023 г., издадено от и.д. директор на Регионална дирекция за областите София, Софийска, Кюстендил, Перник и Благоевград към Комисията за защита на потребителите, с което на „Кауфланд България ЕООД Енд КО“ КД на основание чл.210а от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) е наложена имуществена санкция за нарушения по чл.68д, ал.1, вр. чл.68г, ал.4, от ЗЗП в частта за имуществената санкция, както следва

ОПРЕДЕЛЯ имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева.

ОСЪЖДА „Кауфланд България ЕООД Енд КО“ КД да заплати на Комисията за защита на потребителите сумата от 160 лв. разноски.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.